

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 2T/73/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212010565
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Šulák
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2013:4212010565.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti C. E., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 15. augusta 2013 pred senátom zloženým z predsedu senátu JUDr. Tibora Šuláka a prísediacich Ota Šantúra a Evy Černekovej takto

rozhodol:

Obžalovaný: C. E., narodený dňa XX. XX. XXXX v F., trvale bytom Q. O., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Nitre, sa uznáva za vinného, že

1)

dňa 14. februára 2012 v čase okolo 16.00 hodiny v Q. O. na Q. ulici v rodinnom dome číslo XXX/X po predchádzajúcej slovnej hádke pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol B. L., narodeného XX. XX. XXXX, tak, že ho opakovane udrel pästou do hlavy, následkom čoho poškodený stratil rovnováhu a spadol na zem, kde ho opakovane kopol do oblasti hrudníka, do rebier, do chrbta a do rozkroku, pričom počas útoku sa vyhrážal B. L. a svojej družke Y. A., narodenej XX. XX. XXXX, že ich oboch zabije, podpáli dom Y. A. a zabije aj jej psa, ktorým konaním spôsobil poškodenému B. L. zranenia, a to pomliaždenie tváre s opuchom, odreninami a krvnými výronmi, zlomeninu nosových kostičiek, zlomeninu čeľuste s nakrvácaním do dutín ľavej čeľustnej kosti, otras mozgu stredného stupňa, zlomeninu spodiny ľavej očnénice, pomliaždenie hrudníka so zlomeninou VI. a VII. rebra vpravo a trznú ranu kože a podkožia mieška vpravo dĺžky 7 cm, vyžadujúce si dobu liečenia v trvaní do 6 týždňov, pričom podľa znalca z odvetvia chirurgie a traumatológie pri takto vedenom útoku mohol spôsobiť poškodenému aj zranenia hlavy a hrudníka ťažkého charakteru,

2)

dňa 2. júla 2012 v čase medzi 13.00 hodinou a 14.30 hodinou v Q. O. na Q. ulici neoprávnene bez súhlasu vlastníka a užívateľa domu Y. A., narodenej XX. XX. XXXX, vnikol do dvora rodinného domu číslo XXX/X tak, že preliezol riadne uzamknutú vchodovú bránu vysokú 161 cm, následne vošiel do rodinného domu, kde sa zdržiavala poškodená a napriek jej opakovaným výzvam, aby opustil jej dom, tam neoprávnene zotrval a naliehal na ňu, že sa s ňou chce porozprávať, a dom poškodenej opustil až po jej opakovanej výzve, keď ho upozornila, že pokiaľ neodíde z domu, zavolá policajtov,

dňa 2. júla 2012 v čase okolo 17.00 hodiny v Q. O. na Q. ulici neoprávnene bez súhlasu vlastníka a užívateľa domu Y. A., narodenej XX. XX. XXXX, vnikol do dvora rodinného domu číslo XXX/X tak, že preliezol riadne uzamknutú vchodovú bránu vysokú 161 cm, kde sa nachádzala poškodená, ktorú otvorenou dlaňou udrel po tvári a potom ju ťahal do domu napriek jej výzvam, aby odišiel preč, následne ako ju vtiahol do domu, jej povedal, aby si sadla a poškodená po opakovaných márných výzvach, aby opustil jej dom, si sadla, pritom jej povedal, že jej dom neopustí, kým sa nevráti domov jej druh B. L., narodený XX. XX. XXXX, ktorého chce zabiť, následne keď sa B. L. vrátil domov, fyzicky ho napadol tak, že ho udrel pästou do hlavy, následkom čoho spadol na zem, kde ho asi 4-krát kopol do hlavy, raz ho kopol do brucha a raz do boku a minimálne päťkrát ho pästou udrel do hlavy, ktorým útokom sa poškodený bránil tak, že si rukami chránil telo a hlavu pred údermi a kopancami, pričom poškodená sa ich pokúsila oddeliť od seba, počas čoho ju obvinený udrel dlaňou do hlavy, následne chytil do ruky nôž, položený pri okne a vyhrážal sa poškodenému B. L., že ho zabije, od ďalšieho konania upustil,

keď poškodená zakričala na poškodeného, aby privolať políciu a vtedy obaja poškodení utiekli z domu a privolať políciu, ktorým konaním spôsobil poškodenému B. L. zranenia, a to tržnú ranu o dĺžke 3 cm na pravej strane čela s krvným výronom, odreniny na nose, pohmoždenie a krvný výron ľavého ramena, pohmoždenie a odreniny kože na ľavom lakti a odreniny kože o rozmeroch 3 cm x 3 cm na pravej strane hrudníka, vyžadujúce si dobu liečenia v trvaní 10-14 dní, pričom podľa znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgie pri takto vedenom útoku mohol poškodený utrpieť aj zranenia rebier, pľúc a hlavy ťažkého charakteru,

teda

v bode 1)

- inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a čiastočne čin spáchal na chránenej osobe, na blízkej osobe, na svojej družke,

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo, v bode 2)

- neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, so zbraňou,

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo, čím spáchal,

v bode 1)

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona,

- pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 a § 155 odsek 1 Trestného zákona,

v bode 2)

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona,

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona,

- pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 a § 155 odsek 1 Trestného zákona.

Za to

a odsudzuje sa

podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 39 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno e), § 41 odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Komárno, spisová značka 3T/10/2012 zo dňa 27. 02. 2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súčasne sa obžalovanému ukladá podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 2 a § 39 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno e) Trestného zákona aj ďalší úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, súd ukladá obžalovanému aj ochranné psychiatrické a protialkoholické liečenie ústavné.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd zaväzuje obžalovaného titulom náhrady škody uhradiť pre poškodenú organizáciu:

Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. Bratislava, Mamateyová, na účet vedený v štátnej pokladnici, číslo účtu: 000000-70000221542/8180, VS: 12050052,

KS: 0058, škodu v sume 810,90 EUR.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný C. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pokiaľ sa týka v skutku bode 1) obžaloby, ten skutok sa stal tak, že sa nachádzali v izbe rodinného domu číslo XXX/X v Q. O., pričom sedeli na posteli, a to on a Y. A., a B. L. sedel na stoličke. B. L. mal nejaké problémy so svojou sestrou a švagrom a

o tomto rozprával. On mal byť vlastníkom polovice nehnuteľnosti, kde jeho sestra a švager bývajú a s týmto mal problémy. Jeho švager nechcel súhlasiť s tým, že polovica nech je jeho. Povedal mu, že čo ich to zaujíma, nech si to vyriešia doma medzi sebou. On sa potom začal tlačíť k Y., a to dvakrát, s čím nesúhlasil a preto mu povedal, aby si sadol na svoje miesto, teda na stoličku. Potom si presadol vedľa neho, pričom pôvodne sa chcel posadiť vedľa Y.. L. ho vtedy sotil tak, že spadol na chrbát na posteľ. Potom to urobil ešte aj druhýkrát, preto sa ho spýtal, že čo robí. Následne mu dal facky, ako aj kopance. Má za to, že tie zranenie, ktoré sú uvedené v skutku, sú trošku prehnané. Jemu policajť povedal, že vtedy mal udať on L., on to však neurobil. V čase skutku vypil pár pohár vína. Na detaily sa všetky nepamätá, ale na niečo si z tohto prípadu pamätá. Vie, že nadával na poškodeného slovami „buzerant“ a podobne. Mohol mu vtedy povedať aj to, že ho zabije. Y. A. sa nevyhrážal. Po tomto skutku mu Y. A. povedala, že dobre dal B. L.. L. povedal, že nech sa dá do poriadku, nech sa oblečie, umyje a že nech ide do mesta a nech si nájde inú ženu. On miloval Y. a preto ju chránil.

Pokiaľ sa týka skutku v bode 2) obžaloby, je pravdou, že prekročil plot a vošiel do domu, ktorý patrí Y. A.. Keď tam prišiel, Y. bola polonahá, do pol pása bola vyzlečená a bola tam s L.. Ona nemala žiadne námietky. Povedal jej, že jej vyplatil smeti. Ona ho ani neposielala preč, ani sa tam nič nedialo. Uviedol, že tam býval, aj tam bol prihlásený na obecnom úrade, že tam býva na trvalom pobyte, t.j. na adrese Q. O., Ulica Q. XXX/X. Údajne jeho trvalý pobyt tam skončil 6 dní predtým, ako bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. On o tom nevedel, jemu žiadne oznámenie o tom neprišlo. Povedali mu, že trvalý pobyt tam už nemá, a to pred 2. júlom 2012, na presný dátum si nepamätá, povedal mu to L.. V ten deň išiel do domu tak, že preskočil bránu, pretože nemal kľúče od brány. Oni vôbec nenamietali, že tam vošiel, a potom znovu odišiel tým istým spôsobom, že preskočil bránu. Následne išiel za starostom, povedal mu, že potrebuje nejaký stan, kde môže bývať, on mu na to povedal, že obec na to nie je pripravená, potom išiel naspäť k Y.. Vošiel tam opäť tým istým spôsobom, že preskočil bránu a Y. povedal, že potrebuje niekde bývať. Keď preskočil bránu, Y. bola v zadnej miestnosti. Povedal jej, že musí s ňou rozprávať, ona mu povedala, aby tam nechodil. On ju potom dal dnu tak, že ju chytil okolo pása a posadil na posteľ. Pýtal sa, že kde je L., ona mu povedala, že išiel niekde robiť. Pýtala si cigaretu, tú jej dal. Y. popíjala víno, potom počul, ako buchla brána a za chvíľu došiel dnu L.. Povedal mu, aby odtiaľ vypadol a aby zmizol. Chcel ho vyhodiť von na ulicu. Potom sa začali biť. Bol na ňom a fackal ho, ale už ho nekopal. Y. potom prišla medzi nich a ona dostala facku, a to tak, že on chcel dať facku L., ten sa uhol a vtedy dostala facku Y.. Nie je pravdou, že by dal na dvore facku Y., iba tú jednu facku, ktorú jej nechcel dať, túto jej dal. Mohol sa vtedy vyhrážať L. tým, že ho zabije, chcel ho tým nastrašiť, aby odtiaľ odišiel, on potom aj odišiel. Nôž v ruke nemal.

V štádiu prípravného konania obžalovaný vypovedal odlišne, preto súd čítal zápisnicu o jeho výpovedi z prípravného konania. V prípravnom konaní uviedol, že keď sa vrátil z výkonu trestu, myslel si, že Y. bude na neho čakať. No L. sa medzi nimi postavil. On mu povedal, aby si našiel svoju ženu. L. mu hovoril aj v krčme, že ich rozbije, že nebudú spolu. Čo sa týka skutku z februára 2012, to sa stalo tak, že B. aj on boli u Y. a všetci popíjali a boli už opití. Celý čas hovoril B., aby ich nechal na pokoji, nech Y. nechá na pokoji a že nech si nájde svoju ženu. Potom ho chytil pod krk a sotil o stenu. Následne na neho zaútočil a začal ho biť. Už si nepamätá, ako ho bil, je zo všetkého nervózny. L. ho vyprovokoval, on to celé začal. Klamal, že za Y. nechodil. Udrel ho niekoľkokrát päšťami, aj ho kopal. L. neustále jeho ženu sledoval, darmo mu hovoril, aby prestal po jeho žene pokukovať, aby ju prestal sledovať a nech jej dá pokoj. On neuposlúchol a za všetko môže on. Aj Y. chodila za ním, pričom spolu popíjali. Veľakrát chodil k domu L. a Y. sa nechala aj zatajiť. Veľakrát tam na ňu čakal, pričom ona s L. popíjala, on jej dával alkohol. Aj vo februári sa preto s L. pochytili, lebo nechcel pochopiť, že Y. je jeho žena. Obaja sa navzájom bili, aj pritom stáli a aj spadli na zem. Nevie, koľko úderov mu dal, možno 6-7, už si na to presne nepamätá. L. bol u lekára, ale ho aj pustili a ešte potom spolu aj s Y. pili v krčme. L. 7 mesiacov varoval, aby mu prestal chodiť za ženou, no on si nedal povedať. Chodil do práce a bol z toho len nervózny. Keď Y. chodila za L. spolu popíjať, chodila za ním a L. ju stále vyhladal pred domom. Y. bola prítomná pritom ako sa s L. bili po celý čas a bola aj pri tejto bitke. Iba sa prizerala, ani sa nesnažila ich rozdeliť, mala aj ona dosť vypité. Na otázku vyšetrovateľky, či sa pri bitke vyhrážal L. a Y. zabitím, uviedol, že Y. sa určite nevyhrážal a či sa vyhrážal L., to si už nepamätá. Možno v afekte niečo také povedal. Čo sa týka druhého skutku z júla 2012, bolo to tak, že jeho 26. 06. 2012 pustili z väzenia. Nepil vôbec nič, rovno išiel domov za Y., no Y. tam nebola. Preto šiel ku L. a po ceste stretol Cigáňov a už títo mu hovorili, že Y. je u L.. Vtedy už za nimi ani nešiel, popíjal s Cigáňmi. Až na druhý deň išiel ku L. za Y.. Keď vyšiel von L., povedal mu, aby Y. poslal von, no on ju nechcel poslať, povedal mu, nech ide preč, že raz bude zo Q. O. utekať. Následne tam prišli aj policajti a títo mu povedali, nech ide radšej preč, preto odišiel. Potom niekoľko dní čakal na Y., no táto domov neprišla. Potom dňa 02. 07. 2012 išiel do L., tam sa túlal, v parku popíjal s nejakými bezdomovcami, potom bol aj na úrade práce, vybavoval si svoje záležitosti, vybavil si aj robotu. Z L.

prišiel do O. vlakom o 12. 10 hodine a na Obecnom úrade v Q. O. si vybavil robotu. Ešte predtým mu L. povedal, že Y. ho vyhlásila z trvalého pobytu u nej v dome už dňa 20. 06. 2012. Aj na Obecnom úrade v Q. O., kde si vybavoval robotu, mu povedali, že Y. ho vyhlásila z trvalého pobytu a že to urobila sama, L. ju čakal pred úradom. Potom, ako si vybavil tieto veci, išiel za Y., vtedy bola sama doma. Najprv ho odtiaľ aj vyhánala, no potom sa rozprávali aj na dvore, aj dnu v dome. Najprv s ním nechcela ísť dnu do domu, no potom ju chytil okolo pása a tak ju vtiahol dnu do domu. On ju presvedčil, aby išla s ním dnu. Ešte si spolu zapálili cigaretu, tam sa normálne spolu rozprávali, nehádali sa a nekričali po sebe. Potom prišiel aj L. a on znovu len povedal to isté, ako toľkokrát predtým, aby odišiel preč a aby ich nechal na pokoji. Povedal mu niečo, no už si nepamätá čo, ale niečo mu musel povedať, lebo on ho potom stiahol na zem a L. ho začal vtedy kopať. Tak sa začali biť. Dal mu nejaké údery a aj ho kopal, no nie do hlavy. Vtedy mal na sebe obuté ťažké pracovné baganče a keby ho tými bol kopol do hlavy, tak by ho zabil. Do hlavy ho nekopal, kopal ho iba do tela. Y. sa ich snažila rozdeliť a vtedy sa stalo, že jej omylom dal facku, no tá facka bola určená L., ale tento sa uhol a tak nechtiac trafil Y.. Na dvore jej facku nedal. Na otázku, či sa vyhrážal nožom v ruke zabitím L. uviedol, že nôž v ruke nemal a či sa mu vyhrážal zabitím, to nevie. Možno mu povedal niečo také, že jeho je aj škoda zabiť alebo niečo také. Už si na to presne nepamätá, no v ruke nôž nemal. Na otázku vyšetrovateľky, či by bol schopný zabiť L. uviedol, že nie. On nechcel L. ublížiť, iba chcel, aby nechal na pokoji jeho ženu. Medzi týmito dvomi skutkami s L. nemal žiadny konflikt, aj ruky si podali, aj sa zdravili navzájom. Okrem toho bol aj vo väzení. V čase, keď bol doma, tak sa vzájomne vyhýbali jeden druhému. On sa L. vyhýbal až do toho dňa, keď prišiel v júli za Y. domov a on sa tam s ním rozprával. Y. mu sľubovala, že na neho počká, kým sa vráti z väzenia. Ona ho oklamala, on jej však veril. Preto sa nahneval a nahnevalo ho aj to, že L. na polícii tvrdil, že nechodí za Y.. Na vysvetlenie rozporov medzi týmito výpoveďami obžalovaný uviedol, že nevie, prečo na polícii vypovedal tak, že L. aj kopal. Je možné, že ho kopal, ale nevie o tom.

Svedok poškodený B. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne, ako v prípravnom konaní. Uviedol, že dňa 14. 02. 2012 okolo 16.00 hodiny, kedy sa zdržiaval na adrese svojho trvalého bydliska, prišiel k nemu obžalovaný, a to z toho dôvodu, nakoľko Y. A. je jeho priateľka a mala u neho nejaké šaty. S Y. A. majú milenecký vzťah, o tomto vedel aj C. E.. Následne sa vybrali s obžalovaným na adresu Q. O., Q. ulica číslo X, kde obžalovaný býval spolu s Y. A. až dovtedy, kým nenastúpil do výkonu trestu. Zniesli jej veci, nakoľko cez víkend spala u neho a chcel si od nej vypýtať kľúč od brány jeho domu. Cestou k nim sa stavili vedľa potravín Jednota, kde si kúpili fľašu ovocného vína, potom ďalej pokračovali v ceste. Na tejto adrese popíjali s obžalovaným, a to víno, ktoré si kúpili. Keď vypili asi 2 fľaše vína, začala medzi nimi hádka. Počas celej doby, ako popíjali s obžalovaným víno, bola prítomná aj Y. A., ktorá pila s nimi, teda dá sa povedať, že traja vypili tie 2 fľaše vína. Počas tej hádky mu obžalovaný vytýkal, že má milenecký vzťah s jeho priateľkou a že chodí za ňou a povedal mu, že mu to nedovolí, aby sa stýkali. Následne ho prudkým pohybom udrel do ľavej oblasti tváre, a to svojou pravou pästou, pričom ho udrel niekoľkokrát. Nevedel uviesť, koľkokrát ho trafil. Keď ho prvýkrát trafil, vtedy vstal, pričom od ďalších úderov stratil rovnováhu a spadol na zem. Keď už bol na zemi, začal ho kopať nohami do oblasti hrudníka, do rebier, do oblasti rozkroku a tiež ho kopal do pravého ucha. Potom mu lekári povedali, že v rozkroku mal 4 stehy a utrpel viaceré zranenia, ako napríklad zlomeninu tvárových kostí a mal zlomené aj rebrá. Potom ho C. vytiahol von na dvor rodinného domu, kde ho ešte kopal do oblasti hrudníka a aj chrbta. On sa pokúšal brániť, len už nemal dostatok síl. Y. A. celý incident videla, ako ho vonku kopal na dvore obžalovaný, pričom kričal na neho, že zabije jeho, ako aj Y. A. a kričal jemu, aby zmizol z jeho života. Bol veľmi zbitý, sám nevie, ako sa dostal domov, ale pravdepodobne pešo. Keď ho uvidela sestra aj so švagrom, bol celý krvavý a zavolali záchranú službu, pričom zavolali aj políciu. V čase incidentu mohol mať vypité asi 1,5 litra vína, teda bol značne pod vplyvom alkoholu, pričom dostal veľa úderov, aj kopancov. Okrem obžalovaného mu nikto iný žiadnym spôsobom neublížil. Všetky tieto zranenia, ktoré utrpel, spôsobil mu obžalovaný C. E.. On ho neudrel, ani nevyrýval do neho. Pokiaľ ide o ďalší skutok, uviedol, že s Y. A. má bližší vzťah asi 1 rok, napriek tomu, že v tom čase Y. ešte žila s obžalovaným. Spočiatku sa stretávali tajne, spoza jeho chrbát. Y. musela nie raz kvôli nemu utekať z domu, lebo sa k nej správal arogantne. Stále ju po niečo posielal, raz po vodu, alebo po peniaze, nemali čo jesť a ju posielal, aby aj po smetiakoch niečo pozhánala. Bližšie sa spoznali a vznikol medzi nimi vzťah. Podľa neho to obžalovaný aj tušil, no asi sa bál prísť medzi nich do ich komunity, nakoľko s Y. sa stretávali ešte aj s ďalšími známymi. Y. už v utorok večer prišla k nemu domov, kde aj prespala, nakoľko nechcela ostať doma, lebo vedela, že sa obžalovaný vráti domov z väzby, nakoľko jej to písal, že sa vráti 26. 06. 2012. Y. už v utorok večer našla doma na stole 3-litrovú bandasku ovocného vína a pivo Corgoň. Obžalovaný vtedy nebol doma, tak išla k nemu spať. V stredu ráno už o 06.30 hodine mu obžalovaný búchal na bránu a kričal, aby poslal von Y.. On mu povedal, aby už pochopil, že Y. s ním skončila a že mu ešte do väzby poslala list, v ktorom mu vysvetlila, že medzi nimi je koniec a že má rada jeho, nech si

to uvedomí a tiež mu v liste oznámila, že ho odhlásila z trvalého pobytu. Vie o tom, že mu to písala, lebo predtým, ako mu ten list poslala, tak mu ho ukázala a prečítala mu ho, aby jej uveril, že je medzi nimi koniec. Obžalovaný stále vykrikoval na Y., aby išla von a aby išla s ním domov. Obžalovanému povedal, že nech ide preč, lebo zavolá policajtov. Následne zavolali policajtov, ktorí keď prišli, obžalovaný tam už nebol, ale neďaleko jeho domu sa pohyboval. Do piatku bola Y. u neho a obžalovaný každý deň chodil k jeho domu a vykrikoval, aby Y. vyšla von. V piatok Y. povedal, že už stačilo, takto to ďalej nejde, treba to už ukončiť, treba ísť aj k nej domov poliať záhradku. V piatok išiel s Y. k nej domov v doobedňajších hodinách, no ostal vonku pred domom. Y. vošla dnu do domu s tým, že si pobalí nejaké svoje veci a príde k nemu domov. Vtedy obžalovaný tam nebol. Aj obžalovanému pobalili tiež jeho veci s tým, aby si ho zobral so sebou, lebo on si sám nechcel uvedomiť, že je koniec. Potom ho Y. zavolala dnu, aby jej pomohol s balením vecí a že obžalovaný nie je doma, tak kľudne môže vojsť dnu. Ako tam tie veci balili, tak prišiel obžalovaný asi okolo 13.30 hodiny alebo 14.30 hodiny, a keď prišiel, tak bola malá brána zamknutá. Tá zvykla byť stále zamknutá, kľúče od nej mala len Y.. Obžalovaný už v utorok, keď prišiel domov z väzby, preskočil oplotenie a zvnútra si otvoril veľkú bránu, ktorá nebyvala nikdy riadne uzamknutá, bola len drôtni zabezpečená. Obžalovaný vošiel do dvora, začali sa s Y. hádať, ťahal ju za rameno, posacoval ju, preto on zavolať políciu, a keď prišli policajti, tak mu povedali, že má minútu, aby opustil dvor domu. Vzal si svoje veci a odišiel preč. Povedal, že pôjde do R. za bratom, no oni tomu neverili, tak radšej Y. išla k nemu domov s tým, že v sobotu ráno pôjdu poliať záhradu. Potom bol kľud, aj celý víkend bol pokoj, tak si mysleli, že naozaj odišiel preč. V sobotu ráno išli k nej do domu a ostali tam celý víkend, lebo si mysleli, že bude kľud. On opäť zadrôtoval veľkú bránu. V pondelok boli obaja s Y. doma, keď sa tam zrazu objavil obžalovaný okolo 15.00 hodiny. Preskočil oplotenie, nakoľko malá brána bola zamknutá a veľká bola zadrôtovaná. Prišiel za nimi dnu do domu, začal Y. obťažovať, chcel ju pobožkať, no Y. si to nenechala a jasne mu povedala, aby odišiel preč, že už mu to v piatok bolo jasne povedané, že tam nemá viac čo hľadať. Na to obžalovaný odišiel, napriek tomuto však išli ohlásit na políciu, lebo ho poznali, že by sa mohol vrátiť. Keď boli na polícii, zazvonili, nikto tam nevyšiel, tak išli naspäť domov k Y.. No keď ešte išli s Y. na políciu, po ceste stretol M. E. a poprosil ho, či by mu nešiel pomôcť pozbierať seno. Dohodli sa, že sa pre neho zastaví okolo 19.00 až 19.00 hodiny. Aj sa pre neho zastavil a išiel mu pomôcť s tým senom. O 20.00 hodine sa vrátil domov k Y. a C. už bol vnútri v dome a s Y. sa hádali vnútri v izbe. Vošiel dnu a z ničoho nič, bez slova ho obžalovaný udrel pästou do hlavy, na čo spadol medzi kachle a posteľ. Potom ho začal ťahať za tričko, kopáť do hlavy. Do hlavy ho mohol kopnúť asi 4-krát a tiež aj do brucha a raz do boku a okrem toho ho minimálne 5-krát udrel pästou do hlavy. Bránil sa ako sa vedel, len ho prekvapil týmto útokom. Aj Y. sa ich snažila rozobrať, na to vzal nôž z okna a povedal mu, že ho zabije, že mu nebude brať ženu. No hneď si to aj rozmyslel a nôž vrátil naspäť. Nikomu nožom neublížil. Y. sa ho snažila brániť, no nevedela ho ubrániť, tak vybehla von, preskočila bránu smerom von z dvora, lebo keď sa vrátil domov od kamaráta, tak za sebou zamkol. Ako Y. vybehla, tak obžalovaný išiel za ňou, čo on využil, postavil sa a tiež vybehol a preskočil plot smerom von, kde ho Y. čakala. Obžalovaný sa medzitým vrátil dnu do domu a porezal si prsty na ruke, aby mohol na neho povedať, že mu to on urobil. Ešte predtým Y. pozbierala všetky nože, čo mala doma a prehodila ich von cez plot a keď aj on vybehol von, tak išli obaja k nemu domov a jeho švagor zavolať políciu. Vtedy, keď obžalovaný na neho útočil, si bránil hlavu oboma rukami. Obžalovaný mal obuté asi tenisky. Vedel o tom, že obžalovaný bol odhlásený z adresy pobytu, ktorý mal u Y. A..

Svedkyňa B. H. uviedla, že vie povedať len toľko, že občas obžalovaného stretla, keď šla do obchodu a zvykol jej hovoriť, aby odkázala bratovi, že keď ho stretne, tak ho odvezie sanitka. Na to mu len povedala, že nech sa nevyhráža, lebo je to trestný čin. Jej brat chodil za jeho ženou. Potom chodieval obžalovaný k ich plotu a vykrikoval meno Y., nakoľko vedel, že je u nich.

V postate zhodne vypovedal aj svedok F. H..

Svedkyňa poškodená Y. A. uviedla, že dňa 14. 02. 2012 sa u nej nachádzal poškodený L., pričom tam prišiel aj obžalovaný. Ona oznámila obžalovanému, že ľúbi L. a z tohto začala slovná hádka. Nevie, ako sa to začalo, lebo dostala šok. Potom, keď išiel L. k lekárovi, počula od neho, že ho obžalovaný kopal do rebier, ako aj do tváre a hlavy. Vie iba o tomto. Nepamätá sa na to, či tam bola slovná hádka alebo o čom sa hádali. Vo februári sa obžalovaný vyhráжал jej, že ju zabije, aj L. že zabije a zabije aj psa a podpáli dom. Bolo to z toho dôvodu, že mu povedala, že ľúbi L.. Nevedela uviesť, akým spôsobom obžalovaný bil L., nakoľko dostala šok. Vyhrážky však počula. Vtedy požívala ovocné víno s malinovou. Aj L. pil z tohto ovocného vína, pričom vypil 2-3 poháre. L. však pil čisté víno. Súdu predložila aj potvrdenie o zrušení trvalého pobytu obžalovaného na adrese Q. O., Q. XXX/X, pričom toto potvrdenie vydala obec Q. O. dňa 20. júna 2012. Ku skutku zo dňa 2. júla 2012 uviedla, že najprv obžalovaný prišiel k nej okolo 15.00 hodiny. Vtedy preliezol plot do jej dvora a ona mu vtedy povedala, aby opustil jej dvor, ako aj dom. Vtedy totiž vošiel aj do domu. On najprv nechcel odtiaľ odísť, ale keď mu povedala, že to oznámi

polícii, tak odtiaľ odišiel. V ten istý deň, asi okolo 17.00 hodiny opätovne preliezol plot, nakoľko brána bola zamknutá na kľúč. Vtedy prišiel s tým, že on počká na poškodeného, pričom povedal, že ho zabije. Ona mu vtedy povedala, aby odišiel. Potom ju obžalovaný ľahol dovnútra za ucho a dal jej jednu facku a povedal jej, aby si sadla a povedal, že počká na poškodeného. Následne prišiel poškodený a obžalovaný ho nečakane chytil za odev v oblasti hrudníka a udrel ho päťou na bradu. V dôsledku tohto úderu poškodený spadol na zem a obžalovaný ho na zemi začal kopať. Udieral ho aj päťou do hlavy. Kopal ho do rebier a päťou ho bil do hlavy a udrel ho aj do brucha. Poškodený sa bránil rukami proti tomuto útoku tak, že si bránil aj hlavu, ale aj ďalšie časti tela. Ona chcela oddeliť obžalovaného od poškodeného tak ako vedela, a vtedy obžalovaný zobral z okna nôž. Oni zakričali, že zavolajú policajtov a obaja vtedy ušli cez plot k príbuzným poškodeného. Obžalovaný ich nasledoval až tam.

V štádiu prípravného konania svedkyňa poškodená vypovedala v niektorých detailoch odlišne. Na hlavnom pojednávaní na vysvetlenie rozporov uviedla, že ona si na to takto pamätá, ako vypovedala na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ sa však týka skutku zo dňa 2. júla 2012, k tomu uviedla, že stalo sa to tak, ako ona vypovedala v prípravnom konaní na polícii. Iba od poškodeného vedela, čo sa medzi obžalovaným a poškodeným stalo dňa 14. februára 2012.

Znalec MUDr. D. E. uviedol, že pred vypracovaním znaleckého posudku preštudoval zdravotnú dokumentáciu poškodeného L., ktorú mal k dispozícii a ktorá bola vystavená ošetrojúcimi lekármi. Poškodeného osobne vyšetril. Na základe preštudovaných materiálov a vyšetrovania poškodeného konštatoval, že poškodený bol ošetrovaný dňa 2. júla 2012 na chirurgickej ambulancii Nemocnice v L.. Utrpel tržnú ranu 3 cm dlhú na pravej strane čela šikmo prebiehajúcu zhora nadol po čele a v okolí tejto rany bol prítomný značný krvný výron. Okrem toho bolo u poškodeného zistené pohmoždenie nosa s odreninami kože na nose, pohmoždenie a krvný výron ľavého ramena, pohmoždenie a odreniny kože na ľavom lakti a pohmoždenie a krvný výron veľkosti 3-3 cm na pravej strane hrudníka. Rana na čele bola chirurgicky ošetrovaná, zašitá. Poškodený L. nemal žiadne známky poranenia nervového systému, nebol v bezvedomí, nezvracal, nemal ani pocit na zvracanie, preto mohlo byť u neho otras mozgu, ako aj iné vnútrolebečné poranenie vylúčené. Z tohto dôvodu nemusel byť hospitalizovaný na chirurgickom oddelení a bol prepustený do domáceho doliečenia. Poškodený sa potom hlásil na chirurgickej ambulancii dňa 4. júla 2012, kedy bolo skonštatované, že rana na čele sa u neho hojí bez komplikácií a poslednú chirurgickú kontrolu absolvoval dňa 10. 07. 2012, kedy mu boli stehy z rany na čele odstránené. V čase utrpenia zranení bol poškodený nezamestnaný, pre utrpené zranenia sa nehlásil u svojho praktického lekára a nemal vystavenú práceneschopnosť. Z lekárskeho hľadiska klasifikoval utrpené zranenia poškodeného ako zranenia ľahkého charakteru s primeranou dobou liečenia v trvaní 10-14 dní od úrazu. Ak by bol poškodený v čase utrpenia poranení v pracovnom procese, t.j. bol by zamestnaný, aj doba jeho práceneschopnosti zodpovedajúca charakteru jeho utrpených zranení by bola primeraná dĺžke 10-14 dní od úrazu. Tieto zranenia nezanechali poškodenému žiadne výraznejšie trvalé následky, ktoré by ho nejakým spôsobom v budúcnosti obmedzovali v jeho obvyklom spôsobe života. Po tržnej rane zostala poškodenému na čele len drobná jazva v dĺžke asi 3 cm, táto je len kozmetického charakteru a nemá žiadny vplyv na obvyklý spôsob života poškodeného a nepredstavuje u neho závažnejší trvalý následok. Pokiaľ ide o mechanizmus vzniku týchto zranení, tieto museli nastať v dôsledku opakovaného tupého fyzického násillia pôsobiaceho u poškodeného jednak na oblasť pravej strany čela na ľavý lakeť a rameno a na pravú stranu hrudníka. Podľa charakteru a lokalizácie utrpených zranení je zrejmé, že poškodený prevažnú väčšinu poranení utrpel tak, že na jeho telo pôsobilo v mieste zranení násillie spôsobené tupým predmetom. Poškodený vo svojej výpovedi uviedol, že bol zo strany obžalovaného opakovane kopaný do rôznych častí tela a do hlavy. V priloženom vyšetrovacom spise bolo vo fotodokumentácii zadokumentovaná obuv obžalovaného, ktorú mal obutú v čase vzájomného konfliktu medzi ním a poškodeným, pričom išlo o pracovnú obuv s pomerne silnou podrážkou a uvedené poranenia boli s najväčšou pravdepodobnosťou spôsobené kopnutím nohou do tela poškodeného ležiaceho na zemi po predchádzajúcom fyzickom násillí. O tom, že rana na pravej strane čela vznikla kopnutím, svedčí priamy priebeh tržnej rany na čele poškodeného a značný krvný výron, ktorý sa nachádzal v okolí tejto rany. Kopnutím takouto obuvou, a to hrubou tvrdou podrážkou, mohlo ľahko dôjsť k preťatiu kože na čele poškodeného po jeho kopnutí. Pohmoždenie ľavého ramena a ľavého lakťa u poškodeného mohli vzniknúť v dôsledku jeho snahy chrániť sa pred ďalšími kopnutiami do jeho tela, takže nadstavil ľavú ruku ohnutú v lakti pred seba a kopnutie zachytil v oblasti ľavého lakťa a ľavého ramena. K takýmto kopnutím mohlo dôjsť aj k vzniku odrenín kože na ľavom lakti, ktoré tam boli popísané. Odreniny mal popísané aj na nose, tieto mohli vzniknúť tiež pri kopnutí nartom nohy a zasiahnutím jeho tváre zašnúrovanou časťou obuvi. Je menej pravdepodobné, že takéto odreniny by vznikli pri údere päťou alebo otvorenou dlaňou. Na pravej strane hrudníka poškodeného bol popísaný krvný výron veľkosti 3-3 cm, ktorý taktiež musel vzniknúť ako dôsledok kopnutia do tejto časti tela.

Výpoveď poškodeného o tom, že bol opakovane kopnutý inou osobou do tela je vierohodná a zodpovedá lokalizácii a charakteru utrpенých zranení poškodeného. V znaleckom posudku uviedol, že obvinený vo svojej výpovedi priznal, že poškodeného udrel viackrát otvorenou dlaňou po tvári a asi 2-krát ho aj kopol do tela. Tržná rana na pravej strane čela však nemohla poškodenému v žiadnom prípade vzniknúť pri údere otvorenou dlaňou. O intenzite fyzického násillia pôsobiaceho na pravú stranu čela poškodeného svedčí okrem tržnej rany aj značný krvný výron, ktorý sa nachádzal v okolí tejto rany. Nie je pravdepodobné, aby zranenia poškodeného vznikli jeho nekoordinovaným pádom, pretože boli lokalizované na pravej, aj ľavej strane tela, a to vpravo na hrudníku, vľavo na ľavej hornej končatine a tiež na čele a nose, takže tieto zranenia nemohli vzniknúť pri jednom páde. V prípade väčšej intenzity útoku mohla vzniknúť aj ťažká ujma na zdraví. Poškodený pravdepodobne počas útoku zaujal obranné postavenie, takže si kryl hlavu pred ďalším kopnutím, takže kopnutia zachytil v oblasti ľavého lakťa a ľavého ramena. Je to najpravdepodobnejší mechanizmus vzniku týchto poranení.

Znalec MUDr. I. H. uviedol, že poškodený utrpel zranenia, a to krvný výron na tvári, zlomeninu nosných kostičiek, zlomeninu čeluste a spodiny ľavej očnéice, otras mozgu stredného stupňa, pomliaždenie hrudníka so zlomeninou 6. a 7. rebra vpravo a tržnú ranu kože a podkožia na miešku vpravo dĺžky 7 cm. Tento úraz utrpel dňa 14. 02. 2012. Pokiaľ ide o mechanizmus vzniku týchto poranení, uviedol, že to boli údery pästou a kopance. Doba liečenia by u poškodeného neprekračovala 6 týždňov. Tento úraz hodnotil z lekárskeho hľadiska ako úraz ťažký kvôli poraneniu hlavy, najmä pokiaľ ide o otras mozgu a zlomeninu čeluste a spodiny očnéice vľavo. Poškodený bol hospitalizovaný od 14. 02. do 16. 02. 2012. Otras mozgu bol diagnostikovaný neurologickým vyšetrením a bolo vykonané aj CT vyšetrenie hlavy a mozgu. Doba liečenia a zhojenia zlomeniny je 5 týždňov, práceneschopnosť a doba liečenia nie sú totožné údaje.

Zo znaleckého posudku podaného znalcami z odboru psychiatrie Dr. H. H. a Dr. M. L. vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku trpel polymorfnou psychopatiou u sociálne handicapovanej osobnosti s hraničným intelektom a jednoduchou opitnosťou stredného stupňa s nezvládnutým afektom. V ďalšom konštatovali, že tento nezvládnutý afekt nebol chorobný. Tieto poruchy nemali vplyv na jeho rozpoznávaciu schopnosť. Vplyvom pôsobenia alkoholu mal obžalovaný v čase skutku schopnosť ovládať svoje konanie znížené o jednu tretinu. Pretože pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska je pre spoločnosť nebezpečný, je potrebné u neho nariadiť ochranné protialkoholické a psychiatrické liečenie ústavnou formou. Obžalovaný už bol v minulosti na protialkoholickom liečení, ktoré mu uložil Okresný súd v Leviciach v roku 1987. Okrem toho absolvoval aj ochranné liečenie protitoxikologické ústavné.

MUDr. M. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa plne pridrižiava k znaleckému posudku, ktorý v tejto veci vypracovala s MUDr. H. H.. U obžalovaného nenašli žiadne ochorenie v zmysle psychózy, zistili u neho polymorfnú psychopatiu u sociálne handicapovanej osobnosti s hraničným intelektom. Navrhli uložiť mu ochranné psychiatrické a protialkoholické liečenie, nakoľko väčšinu trestných činov páchal pod vplyvom alkoholu. Pokiaľ hodnotili ovládaciu schopnosť obžalovaného, túto mal zníženú o jednu tretinu, bolo to v dôsledku pozitívneho alkoholu, pričom do tohto stavu sa dostal vedome a sám.

Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že sa skutky stali tak, ako sú uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a že tieto skutky naplňajú všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1

a § 155 odsek 1 Trestného zákona, prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, prečinu nebezpečného vyhrážania podľa

§ 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 a § 155 odsek 1 Trestného zákona.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že sa obžalovaný dňa 14. februára 2012 vyhrážal poškodeným Y. A. a B. L., že ich zabije a zabije aj jej psa, pričom fyzicky napadol B. L., ktorého udieral pästou do hlavy a následne keď spadol, do neho opakovane kopal, čím mu spôsobil zlomeniny 6. a 7. rebra, ďalej zlomeninu spodiny ľavej očnéice, zlomeninu nosových kostičiek, zlomeninu čeluste so zakrvácaním do dutiny ľavej čelustnej kosti a otras mozgu stredného stupňa. Tieto poranenia si vyžiadali dobu liečenia do 6 týždňov. Obžalovaný sa týmto konaním dopustil aj pokusu zločinu ťažkej ujmy na zdraví podľa § 14 odsek 1 a § 155 odsek 1 Trestného zákona. Z útoku, ktorý viedol voči poškodenému možno konštatovať, že práve kvôli aktívnej obrane zo strany poškodeného k ťažkej ujme na zdraví nedošlo. Poškodený sa voči úderom a kopancom bránil tým, že rukami si kryl hlavu. To isté možno konštatovať aj o útoku zo dňa 2. júla 2012 voči poškodenému B. L.. Aj v tomto prípade obžalovaný opakovane kopal do poškodeného, pričom ho zasiahol aj do hlavy, konkrétne do oblasti čela, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku a spôsobil mu tam tržnú ranu a rozsiahlu krvnú podliatinu. Poškodený sa aj

pri tomto útoku bránil tým, že si hlavu kryl svojimi rukami. Práve z tohto dôvodu nedošlo k vážnejšej ujme na zdraví, pretože tlmil intenzitu útoku.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomeru a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný v registri trestov má viacero záznamov, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol trestne stíhaný pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Komárno, spisová značka 3T/10/2012 zo dňa 27. februára 2012 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, pričom pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a bol mu uložený aj zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 rokov a 6 mesiacov. V evidencii priestupkov má jeden záznam z roku 2007 pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Vec bola odložená podľa § 66 odsek 2 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Z Ústavu na výkon väzby Nitra ho hodnotili ako osobu, ktorá nie vždy sa správala na požadovanej úrovni, jedenkrát bol disciplinárne potrestaný pokarhaním. Jeho pracovnú morálku nebolo možno hodnotiť, nakoľko nebol zaradený do práce.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na okolnosti tohto prípadu, že obžalovaný predtým žil s Y. A. a následne s ňou žil poškodený B. L., ako aj na tie skutočnosti, že obžalovaný s poškodeným v prvom prípade spolu požívali alkoholické nápoje v značnej miere, počas požívania ktorých došlo medzi nimi ku konfliktu a poukazujúc aj na tú skutočnosť, že v oboch prípadoch došlo iba k pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 a § 155 odsek 1 Trestného zákona a k ďalším prečinom, mal súd za to, že k splneniu účelu trestu u obžalovaného bude potrebný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd použil ustanovenie § 39 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno e) Trestného zákona. Tento trest uložil súd obžalovanému ako súhrnný, keďže sa trestný čin stal skôr, ako bol vo veci Okresného súdu Komárno, spisová značka 3T/10/2012 vyhlásený rozsudok. Súčasne súd zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Komárno, spisová značka 3T/10/2012 zo dňa 27. 02. 2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súd mal za to, že použitie trestnej sadzby podľa Trestného zákona by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania.

Vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním tohto skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Nakoľko v pôvodnom rozsudku Okresného súdu Komárno, spisová značka 3T/10/2012 bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 30 (tridsať) mesiacov, súd uložil obvinenému aj tento trest, keďže zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Komárno, spisová značka 3T/10/2012.

Pretože obžalovaný sa dopustil aj ďalšieho skutku, a to dňa 02. 07. 2012, súd mu uložil aj ďalší samostatný trest odňatia slobody, a to úhrnný vo výmere 2 (dvoch) rokov. Aj tu súd pri výmere trestu prihliadol na skutočnosť, že sa obžalovaný dopustil pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 a § 155 odsek 1 Trestného zákona, ako aj prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona. V čase spáchania skutku obžalovaný trpel nezvládnutým afektom, polymorfnou psychopatiou u sociálne handicapovanej osobnosti. Práve okolnosť, že nemal kde bývať, teda sociálny handicap, osobnosť obvineného a nezvládnutý afekt zrejme zohrala dôležitú úlohu pri spáchaní tohto skutku. Vzhľadom na to, že súd považoval použitie trestnej sadzby podľa Trestného zákona pre páchatel'a za neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania, uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Pretože obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním tohto skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd obžalovanému súčasne uložil aj ochranné ústavné protialkoholické a psychiatrické liečenie. Túto skutočnosť súd zohľadnil aj pri výmere trestu.

Súčasne súd obžalovaného zaviazal k náhrade škody v prospech Všeobecnej zdravotnej poisťovne Bratislava za liečebné náklady spojené s liečením poškodeného Imricha Kopsu, ktoré zranenia mu spôsobil, sumou 810,90 EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde.